

Hilde

Ik ben Hilde. Ik ben een paar keer op I.T.E.R. geweest omwille van de problemen van mijn vader. I.T.E.R. heeft me dan gevraagd mijn verhaal neer te schrijven.

Mijn vader is pedofiel. Ik ben daar toevallig achtergekomen. Het moeilijkste vind ik nog altijd dat hij met jongens in gedachten loopt. Sinds toen ben ik wantrouwig dat hij iets met mijn broertje zou gedaan hebben. Maar hij ontkent dit heel krachtig en mijn broer zegt ook dat ik mij geen zorgen hoeft te maken. Vader zegt dat hij nog nooit een kind op een verkeerde manier aangeraakt heeft. Hij fantaseert alleen. Maar het is wel zo erg dat hij van zichzelf zegt een pedofiel te zijn.

Ik heb eens kinderporno op de computer gevonden. Ik woonde nog thuis, dat is nu 5 jaar geleden. Volgens mijn vader waren de jongeren op de foto 16 en 17 jaar en is dat dus niet strafbaar. Ik weet het niet. Ik zette de computer aan en Firefox vroeg of de vorige sessie moest hersteld worden. De computer zou slecht afgesloten geweest zijn. Ik klikte op 'ja', zomaar uit nieuwsgierigheid. En toen kwamen die foto's. Ik was heel erg geschrokken. Hoe kan dat nu? Bij ons, zo'n foto's?! Ik ben wenend naar vader gelopen en heb hem gevraagd hoe dat kon, van wie dat kon zijn? Ik was nog meer verbaasd toen hij heel rustig en nuchter zei dat hij het was geweest. Hij excuseerde zich, maar hij zei dat hij ook blij was dat hij het eindelijk kon vertellen. Al heel zijn leven droomt hij van jongens en verlangt hij naar seks met hen. Onvoorstelbaar! Mijn vader! Hoe kan dat nu?

Toen de eerste emoties voorbij waren en ik er wat nuchterder over nadacht, leek het ineens alsof de puzzelstukjes op hun plaats vielen. Zijn rare manier van kijken, zijn voorkeur voor sommige films, zijn enthousiasme als er vriendjes van mijn broer kwamen spelen, terwijl hij altijd zorgde dat hij weg was als mijn vriendinnen op bezoek waren. Misschien mag ik nu achteraf niet alles in die lijn interpreteren, maar het past allemaal wel in elkaar. Ik heb de onverschillige reactie van mama nooit begrepen. Ze leek het te weten, heb ik gedacht, maar dat heeft ze altijd ontkend. Ze was er rotsvast van overtuigd dat vader nooit iets misdaan had en aan die porno tilde ze ook niet zo zwaar.

Na veel aandringen is vader dan in therapie gegaan. 't Is te zeggen, hij is één keer op gesprek geweest en de therapeut had hem gezegd dat dat volstond. Bizar, vond ik dat. Maar wie ben ik om dat tegen te spreken? Toch was ik achterdochtig geworden en ben ik vader gaan bespioneren: plots binnenvallen als hij aan de computer bezig was en de geschiedenispagina's nakijken... Via de geschiedenis van Firefox heb ik hem betrapt. Ik was woedend. Ik ben zelf op internet gaan zoeken en heb I.T.E.R. gevonden. Ik kan er terecht met mijn woede en frustratie. Maar toen bleek ook dat er heel wat bezorgdheid achter zat. Hoe moet dat nu met vader? Kan hij in de gevangenis belanden? Zal hij het ooit echt doen? En kinderporno is eigenlijk al echt, want daar zijn ook kinderen voor misbruikt... En wat als ik later zelf kinderen heb? Enzovoort...

Ik ben blij dat vader nu bij I.T.E.R. terecht kan. Pedofielen kunnen geholpen worden, ook al plegen ze geen feiten op kinderen.